

Gertrudis, cançó per cançó

El trio de la Garriga ens presenta els temes del seu darrer treball

Gertrudis celebrava l'any passat els 15 anys d'aniversari amb una gira ben especial, i potser el gust pels escenaris els ha fet decidir-se a portar noves cançons després de cinc anys de silenci discogràfic. Ahir 14 d'octubre va començar a sonar un nou disc titulat *Ara volo alt* (Promo Arts Records, 2016), i a enderrock.cat ens en presenten cadascuna de les cançons.

Gertrudis Foto: Xavier Mercadé

"Aire": "Amb aquesta cançó obrim el disc i encetem una nova etapa de **Gertrudis**. És una declaració de principis de tot el que creiem, contradiccions posades sobre la taula de la mà d'un reggae que estimula la reflexió sobre la fe més pagana".

"Últim ball": "Una cançó d'amor de festa major, d'aquells amors d'estiu que ens donen aire per seguir pensant que estem vius per la senzilla raó que ens sentim estimats. La cúmbia banya la lletra d'aquesta cançó amb l'alegria que demanen les orquestres de festa major d'ara i de sempre del nostre país".

"Tot el que vaig patir": "Una cançó de desamor. Des del rancor més boig, un pobre mascle plora per la fugida de la seva estimada, que ha volgut trobar-se a si mateixa cooperant en algun país tropical. Al pobre jove no li queda cap més solució que pensar que potser l'endemà serà un xic millor i així podrà tirar endavant".

"Torno cap a casa": "Tornem al món de la festa major, però ara en aquell precís moment de reflexió de quan tornes cap a casa tot sol sabent que acabes de perdre l'oportunitat de buscar aquella persona de qui t'has allunyat però amb qui sempre has volgut estar".

"La bogeria": "La rumba catalana del disc. Relata la vida d'aquell personatge que corre per totes les sales de ball del país fanfarronejant davant el col·lectiu. La seva hiperactivitat desenfrenada es guanya la nostra simpatia tot apel·lant a la bogeria com a síntesi del seu frenesí".

"Rúa da Raiña" (amb Gabri de Dakidarría): "El crit d'un poble que s'ha acostumat a viure oprimat. Els amics de **Dakidarría** canten amb **Gertrudis** la ràbia d'una terra amb la qual ens sentim agermanats. D'una terra que fa la mateixa olor, d'un poble que no deixa de lluitar. Una explosió de força, de puny i de ball per resistir i no deixar-nos anar mai de la mà de Miña Terra Galega".

"Tan lluny de tu": "Tots hem patit amors d'aquells als quals no podrem arribar mai. La poesia ens regala les imatges més properes per relatar un amor llunyà. Aquestes imatges van des d'un poble que és lluny del seu país fins a un Nova York lluny de la foscor. Plorar i enyorar quelcom que no s'ha tingut mai és possible si creiem en la força de la imaginació".

Video: <http://www.youtube.com/watch?v=QKCEPxTM37I>

"Que bé que s'hi està": "El fil conductor d'aquesta cançó és el relat d'una parella que explica la seva història de llibertat a Barcelona, només comparable amb la resistència llibertària de l'any 1936 que va viure la mateixa ciutat. Des de la melancolia de la parella pel seu idil·li dins la ciutat, es

parla d'una Barcelona llibertària, allunyada del partit i ben a prop de la defensa del col·lectiu. Ara aquesta resistència només la poden recordar ja que, com bé sabeu, la subversió és una nova planta d'uns grans magatzems".

"Ara volo alt": "Aquesta cançó vol ser un agraïment a tots aquells que ens han empès a sortir de l'ou, a saltar ben amunt, a volar alt per emprendre el camí difícil però tant i tant gratificant de la música. No és fugir del passat, és mirar el passat per avançar, per no tornar a caure en els errors i per seguir amb tota la força necessària per tirar endavant un projecte de més de quinze anys".

"Amic del sud": "És la denúncia de la vida del refugiat rebutjat allà on va, i planteja la fugida com una incertesa angoixant i sovint viscuda com una lluita per una nova supervivència. És el nostre suport a tota aquella gent que lluita per mantenir uns drets molt bàsics que no es veuen coberts. Denunciar-ho és el mínim que podem fer".

"La meva terra": "El ventilador que vola i ens porta al ritme del vent. Tot flueix amb la sonoritat de la fusta, dels tambors i de les cordes, la rítmica que ens acompanya millor per cridar i plorar al mateix temps. És una peça que s'enreda entre la rumba i els contres per cantar-nos a nosaltres mateixos que ens agrada mirar el cel des de la terra, i mirar la terra des del cel. Una vista panoràmica de la immensitat que ens envolta aquí i ara. Un càntic per no despistar-se i continuar sentint com s'acosten els tambors".

"Record": "Dues persones s'estimen, intercanvien mirades i volen atrapar el moment, perquè el context on viuen aquest idil·li és al bell mig d'una guerra. Simplement es tracta d'enfrontar dos mons, una vida màgica enmig d'un entorn hostil, i de plantejar salvar les petites coses que passen desapercebudes per la Història".

"Un tros de por": "Hem fet una cançó memòria dels primers temps de **Gertrudis**. Parlem de tots aquells racons del poble per on passàvem amb una guitarra i un violí. La maduresa d'aquells anys es veu en la forma de les cançons que fèiem al nostre poble i per al nostre poble. I per a tota la gent que ens hem anat trobant arreu d'aquest país i part de l'estranger. És un gràcies en veu alta".

"Mal vestits": "Una peça per estimular els sentits oblidats, per recordar el que hem estat i el que hem pogut ser. Un estat per no oblidar els camins que un dia hem escollit. Decidir fugir avui sense tancar la porta a fer-ho demà. No perdre el dret a no dir res, a no veure res i a no escoltar res, a viure i a deixar viure".